

réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins og gildandi kjarasamninga og reglugerð sem sett er á grundvelli 11. gr. laga um framhaldsskóla nr. 80/1996.

Skólameistari skal í samvinnu við starfsfólk kosta kapps um að tilhögun skólastarfsins og verkaskipting innan skólans stuðli að skilvirkni og hagkvæmni.

Skólameistari hefur yfirumsjón með húsakynnum skólans, búnaði og öðrum eignum hans.

6. gr.

Erindisbréf þetta, sem sett er samkvæmt 38. gr. laga nr. 70/1996 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, og með skírskotun til laga nr. 80/1996 um framhaldsskóla, öðlast þegar gildi og gildir þar til annað verður ákveðið af menntamálaráðherra. Skólameistari getur óskað eftir endurskoðun þessa erindisbréfs.

Menntamálaráðuneytinu, 1. júlí 1997.

Björn Bjarnason.

Guðríður Sigurðardóttir.

REGLUGERÐ

fyrir Lífeyrissjóð KEA.

1. gr.

Nafn sjóðsins og heimili.

- 1.1. Sjóðurinn heitir Lífeyrissjóður KEA. Heimili hans og varnarþing er á Akureyri.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins.

- 2.1. Hlutverk sjóðsins er að tryggja sjóðfélögum, eftirlátnum mökum þeirra og börnum, lífeyri eftir þeim reglum, sem hér fara á eftir.

3. gr.

Aðild

- 3.1. Sjóðfélagar geta verið starfsmenn KEA, dótturfyrirtækja þess og samstarfsfyrirtækja.
- 3.2. Stjórn sjóðsins er heimilt að fengnu samþykki stjórnar KEA og stjórnar Starfsmannafélags KEA, (hér eftir skammst. SKE), að veita öllum starfsmönnum eins fyrirtækis aðild að sjóðnum, enda eigi KEA eða fyrirtæki þess verulegan hlut í fyrirtækinu og umsókn um inngöngu berist frá stjórn þess.

4. gr.

Stjórn sjóðsins.

- 4.1. Lífeyrissjóðurinn er sjálfstæð stofnun undir eigin stjórn. Í stjórn hans eru fjórir menn. Einn kosinn af stjórn KEA úr hennar hópi, framkvæmdastjóri KEA og tveir af startsmönnum KEA, kosnir af sjóðfélögum á aðalfundi SKE. Varamenn skulu kosnir á sama hátt. Varamaður framkvæmdastjóra KEA er aðalfulltrúi hans.

- 4.2. Stjórnarmenn skulu kosnir til 3ja ára í senn. Hverfi stjórnarmaður ur stjórn KEA á kjörtímabilinu, kýs hún nýjan mann á næsta fundi sínum. Hverfi fulltrúi sjóðfélaga úr starfi hjá KEA á kjörtímabilinu, skipar stjórn SKE nýjan fulltrúa til bráðabirgða fram að næsta aðalfundi þess.
- 4.3. Stjórn sjóðsins skiptir með sér verkum.

5. gr.

Reikningar og endurskoðun.

- 5.1. Sjóðurinn hefur sjálfstætt reikningshald og skal KEA annast það endurgjaldslaut.
- 5.2. Ársreikningar hans skulu miðast við almanaksárið og skulu þeir endurskoðast af löggiltum endurskoðanda og tveimur kosnum skoðunarmönnum. Skal annar kosinn á aðalfundi SKE, en hinn af stjórn KEA til þriggja ára í senn. Tveir varaendurskoðendur skulu kosnir á sama hátt.

6. gr.

Tryggingafræðileg athugun.

- 6.1. Fimmta hvert ár að minnsta kosti skal stjórn sjóðsins fá óháðan tryggingafræðing til þess að reikna út fjárhag sjóðsins, samkvæmt 6.2. Hann skal semja skýrslu til stjórnar sjóðsins um athugun sína.
- 6.2. Við útreikning á fjárhag sjóðsins skal tryggingafræðingurinn reikna með framtíðariðgjöldum þeirra sjóðfélaga, sem voru greiðandi til sjóðsins á viðmiðunardegi. Hann skal í því sambandi miða við spá um launahækkningar og ávöxtun eigna sjóðsins, sem byggir á reynslu liðinna ára.
- 6.3. Ef tryggingafræðingurinn kemst að þeirri niðurstöðu að eignir sjóðsins ásamt framtíðariðgjöldum nægi ekki til greiðslu á framtíðarlífeyri og kostnaði, skal hann gera tillögur til stjórnar um hlutfallslega lækkun lífeyris eftir að stjórnin hefur kannað leiðir til þess að bæta ávöxtun sjóðsins og/eða hækka iðgjöld til sjóðsins. Sama gildir ef ástæða er til þess að hækka lífeyri. Aldrei skal þó hækka eða lækka lífeyri nema breytingin sé yfir 5%.

7. gr.

Ráðstöfun fjármagns.

- 7.1. Stjórn sjóðsins sér um ávöxtun á fé hans. Skal hún ávaxta fé sjóðsins á sem bestan hátt að teknu tilliti til öryggis og áhættu. Skal það gert eins og segir í gr. 7.2.-7.9.
- 7.2. Í ríkisverðbréfum og verðbréfum sem tryggð eru með ábyrgð ríkissjóðs.
- 7.3. Í verðbréfum bæjar- og sveitarfélaga eða verðbréfum með ábyrgð bæjar- og sveitarfélaga, enda sé fjárhagur hlutaðeigandi sveitarfélaga traustur að mati sjóðsstjórnar, þegar hliðsjón er höfð af skuldastöðu þess, ábyrgðarskuldbindingum og árlegum tekjum.
- 7.4. Í skuldabréfum tryggðum með veði í fasteignum allt að 50% af brunabótamatsverði. Ef brunabótamat er ekki fyrir hendi eða það telst ófullnægjandi viðmiðun skal hafa hliðsjón af fasteignamati eða miða við matsverð, sem löggiltur fasteignasali eða annar sérfróður aðili framkvæmir.
- 7.5. Í innlánum og verðbréfum banka og sparisjóða sem fullnægja ákvæðum laga nr. 43/1993, svo og í innlánsdeildum samvinnufélaga skv. lögum nr. 22/1991 og aðild eiga að Tryggingasjóði innlánsdeilda.
- 7.6. Í verðbréfum stofnlánasjóða atvinnuveganna, fjárfestingastofnana og annarra lána- stofnana (fjármálafyrirtækja) en getið er hér að framan enda starfi þær skv. sér- stökum lögum eða séu undir eftirliti Bankaeftirlits Seðlabanka Íslands.

- 7.7. Í hlutabréfum traustra fyrirtækja og hlutabréfasjóða sem skráð eru á Verðbréfaþingi Íslands (VÞÍ).
Hlutabréfaeign sjóðsins í félögum skráðum í VÞÍ skal aldrei vera lægri en sem nemur 85% af heildarhlutabréfaeign sjóðsins.
Einnig í hlutabréfum traustra fyrirtækja sem skráð eru á Opna tilboðsmarkaðinum (OTM).
Hlutabréfaeign sjóðsins í félögum skráðum á OTM skal aldrei vera meiri en sem nemur 15% af heildarhlutabréfaeign sjóðsins.
Lífeyrissjóðnum skal eigi heimilt að eiga meira en 10% í hverju fyrirtæki. Þetta ákvæði gildir þó ekki gagnvart eignarhlutum í þróunarfélögum og hlutabréfasjóðum með dreifða eignasamsetningu.
Hlutabréfaeign sjóðsins skv. ákvæðum greinar þessarar skal á hverjum tíma ekki vera meiri en 15% af hreinni eign sjóðsins.
- 7.8. Í skuldabréfum og víxlum félaga með trausta eiginfjárstöðu og góða rekstrarafkomu, enda séu viðkomandi skuldabréf svo og hlutabréf félagsins skráð á Verðbréfaþingi Íslands eða Opna tilboðsmarkaðinum.
- 7.9. Í traustum erlendum verðbréfum sem skráð eru á opinberum verðbréfamörkuðum í aðildarríkjum Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) og í skráðum verðbréfasjóðum. Sé markaðurinn utan Evrópska efnahagssvæðisins skal bankaeftirlitið hafa viðurkennt hann.
Verðbréfin skulu keypt fyrir milligöngu viðurkenndra verðbréfamíðlara. Þó er sjóðnum heimilt að kaupa milliliðalaust hlutdeildarskírteini í skráðum verðbréfasjóðum. Hlutfall erlendra eigna fari þó ekki fram úr 15% af hreinni eign sjóðsins.

8. gr.

Iðgjöld.

- 8.1. Iðgjöld sjóðfélaga skulu vera 11,5% af heildarlaunum hans. Greiðir sjóðfélaginn 4,5%, en KEA eða annar launagreiðandi 7%.
- 8.2. Enginn greiði til sjóðsins af hærri launum en grundvallarlaunum skv. 9.2. að viðbættum 350%.
- 8.3. Enginn greiði til sjóðsins lengur en til 75 ára aldurs eða eftir að taka ellilífeyris er hafin.
- 8.4. Sjóðfélagar bera ekki ábyrgð á skuldbindingum sjóðsins með öðru en iðgjöldum sínum.
- 8.5. Launagreiðanda ber að halda eftir iðgjöldum launþega af launum hans og standa sjóðnum skil á þeim mánaðarlega ásamt eigin iðgjaldahluta. Áskilinn er réttur til að reikna vanskilavexti dragist greiðsla lengur en 10 daga fram yfir liðinn iðgjaldagreiðslumánuð.

9. gr.

Grundvöllur lífeyrisréttinda.

- 9.1. Samanlögð iðgjöld sjóðfélaga hvert almanaksár skulu umreiknast í stig, sem mynda grundvöll lífeyrisréttinda hans.
- 9.2. Til grundvallar stigaútreikningi skal leggja sérstök árslaun sem stjórn sjóðsins hefur ákvarðað og tilgreind eru í fylgiriti I.
Frá 1. janúar 1995 skulu grundvallarlaunin kr. 63.516 á mánuði taka sömu hlutfallsbreytingum og lánskjaravísitala, frá vísitölu desembermánaðar 1994 að telja. Miðað er við lánskjaravísitölu þá sem Seðlabanki Íslands auglýsir með heimild í 39. gr. laga nr. 13/1979 með síðari breytingum.

- 9.3. Stig ársins er reiknað þannig, að í árslauð sjóðfélaga, sem hann hefir greitt iðgjald af til sjóðsins, er deilt ársgrundvallarlaunum samkvæmt 9.2. Hafi sjóðfélagi þegið örorkulífeyri á árinu, skal leggja við stig ársins þann hundraðshluta, sem örorkulífeyririnn byggir á samkvæmt 11.5.
- 9.4. Stig ársins skal reikna með þremur aukastöfum.
- 9.5. Stig ársins skal ekki vera hærra en 4,50.
- 9.6. Ef sjóðfélaginn hefur öðlast stig fyrir fleiri en 30 ár, skal reikna með stigum þeirra 30 ára sem hagstæðust eru fyrir sjóðfélagann að fullu, en stigum þeirra ára sem umfram eru að hálfu.

10. gr.

Ellilífeyrir.

- 10.1. Sá, sem öðlast hefur samanlagt a.m. k. 3 stig hjá sjóðnum samkvæmt 9. gr. og orðinn er 70 ára að aldri, á rétt á ellilífeyri úr sjóðnum.
- 10.2. Upphæð ellilífeyris er hundraðshluti af grundvallarlaunum samkvæmt 17. gr. og nemur þessi hundraðshluti samanlögðum stigafjölda viðkomandi samkvæmt 9. grein margfölduðum með 1,8.
- 10.3. Sá, sem er orðinn 65 ára en ekki 70 ára og uppfyllir skilyrði 10.1. að öðru leyti, má hefja töku ellilífeyris. Upphæð ellilífeyris samkvæmt 10.2. lækkar þá um 0,5% fyrir hvern mánuð sem sjóðfélagann vantar á 70 ára aldur.
- 10.4. Sá, sem uppfyllir skilyrði 10.1., má fresta töku lífeyris allt til 75 ára aldurs og hækkar þá upphæð ellilífeyris samkvæmt 10.2. um 0,5 % fyrir hvern mánuð, sem töku hans er frestað.

11. gr.

Örorkulífeyrir.

- 11.1. Sjóðfélagi sem verður fyrir orkutapi sem telja verður að nemi 40% eða meira á rétt á örorkulífeyri úr sjóðnum skv. 11.2. til 11.7. enda hafi hann:
- Greitt iðgjöld til sjóðsins a.m.k. þrjú af undanfarandi fjórum almanaksárum og áunnið sér eigi minna en 0,4 stig hvert þessara þriggja ára.
 - Greitt iðgjöld til sjóðsins a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum.
 - Orðið fyrir tekjuskerðingu af völdum orkutapsins.
- Aldrei skal samanlagður örorkulífeyrir og barnalífeyrir vera hærri en sem nemur þeim tekjumissi sem sjóðfélaginn hefur sannanlega orðið fyrir sökum örorkunnar. Því til sönnunar getur stjórn sjóðsins krafist vottorða frá skattstofu, vinnuveitanda, stéttarfélagi o.s.frv. Séu sérstakar ástæður, svo sem aldur sjóðfélaga, búseta hans erlendis eða nám, þess valdandi að hann hefur ekki getað uppfyllt tímaskilyrði þau, sem nefnd eru í a-lið, er sjóðsstjórn heimilt að stytta þann tíma, sem þar er krafist í tvö undanfarandi almanaksár, enda verði talið fullvíst að orsök örorku verði ekki rakin til tíma aftur fyrir orkutap.
- 11.2. Hundraðshluta orkutaps og tímasetningu skal ákvarða að fengnum upplýsingum um heilsufarssögu og starfsorku umsækjanda aftur í tímann, svo og álitni trúnaðarlæknis sjóðsins eða tryggingaryfirlæknis. Fyrstu þrjú árin eftir orkutapið, skal örorkumat aðallega miðað við vanhæfni sjóðfélaga til að gegna því starfi er hann hefur gegnt og aðild hans að sjóðnum er tengd. Að því tímabili loknu skal skerðing starfsorku metin á ný með tilliti til vanhæfni sjóðfélagans til almennra starfa, nýrra upplýsinga um heilsufar hans og störf og árangurs af endurhæfingu. Hafi sjóðfélagi verið öryrki er hann hóf iðgjaldgreiðslur í sjóðinn fellur niður réttur til örorkulífeyris, gagnvart þeirri örorku. Örorkuna skal meta á þriggja ára fresti eða oftar.

- 11.3. Til grundvallar örorkulífeyri eru lögð þau stig sbr. 9. gr., sem sjóðfélaginn hefur öðlast, auk þeirra stiga, sem hann hefði áunnið sér til 67 ára aldurs miðað við meðaltal stiga hans næstu þrjú almanaksárin fyrir orkutapið, sbr. þó 9.6., 11.4. og 16.2. Reynist þetta þriggja ára meðaltal sjóðfélaga óhagstætt vegna sjúkdóma eða atvinnuleysis, er stjórn sjóðsins heimilt að leggja til grundvallar meðaltal stiga fleiri ára aftur í tímann og sleppa því almanaksárinu sem lakast er.
- 11.4. Ef rekja má orkutapið til ofnotkunar áfengis, deyfifna eða fíkniefna, sjálfsskaparvíta eða stórkostlegrar óvarkámi, skal ekki reikna með stigum vegna ókomins tíma skv. 11.3. Hafi sjóðfélagi skipt um starf og af þeim sökum hafið iðgjaldagreiðslur til þessa sjóðs á síðustu 24 mánuðum, skal ekki heldur reikna með stigum vegna ókomins tíma skv. 11.3. hjá þessum sjóði, ef rekja má starfsskiptin til versnandi heilsufars, sem leitt hefur til orkutapsins.
- 11.5. Upphæð örorkulífeyris er hundraðshluti af grundvallarlaunum samkvæmt 17. gr. og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda samkvæmt 11.3. margfölduðum með örorkuprósentunni samkvæmt 11.2. margfölduðum með 1,8. Örorkulífeyri skal reikna á 3 ára fresti eða oftár í samræmi við 11.2.
- 11.6. Skylt er sjóðfélaga sem sækir um örorkulífeyri eða nýtur hans, að láta stjórn sjóðsins í té allar upplýsingar um heilsufar sitt og atvinnutekjur, sem nauðsynlegar eru til að dæma um rétt hans til örorkulífeyris.
- 11.7. Örorkulífeyrir fellur niður við 70 ára aldur eða fyrr, þegar taka ellilífeyris hefst.

12. gr.

Makalífeyrir.

- 12.1. Nú andast sjóðfélagi, sem naut elli- eða örorkulífeyris úr sjóðnum eða uppfyllir skilyrði 11.1. a) og b), og á þá eftirlifandi maki hans rétt til lífeyris úr sjóðnum, frá því að laun sjóðfélagans féllu niður á meðan eitthvert skilyrði 12.1.1., 12.1.2. eða 12.1.3. eru uppfyllt enda hafi hjónin ekki verið skilin að borði og sæng.
- 12.1.1. Maki sjóðfélaga sé fæddur fyrir 1940. Þó skal makalífeyrir samkvæmt 12.4. skerðast um 2% fyrir hvert ár, sem makinn er fæddur eftir 1. janúar 1920, og 6% að auki fyrir hvert ár sem hann er fæddur eftir 1. janúar 1930.
- 12.1.2. Yngsta barn sjóðfélaga, sbr. 13. gr., sé yngra en 23 ára og á framfæri maka.
- 12.1.3. Maki sjóðfélagans sé að minnsta kosti 40% öryrki. Hlýtur hann þá lífeyri úr sjóðnum sem er sami hundraðshluti af makalífeyri samkvæmt 12.4. og orkutap hans er metið. Örorkuna skal meta á 3 ára fresti eða oftár.
- 12.2. Þegar makalífeyrir er úrskurðaður skal velja það skilyrði 12.1.1., 12.1.2., eða 12.1.3. sem maka er hagstæðast í hverju tilfalli.
- 12.3. Þrátt fyrir ákvæði greina 12.1.1., 12.1.2., og 12.1.3., skal greiða eftirlátnum maka fullan makalífeyri í 24 mánuði og 50% makalífeyri í 24 mánuði til viðbótar, skv. 12.4. eftir að laun sjóðfélagans féllu niður.
- 12.4. Upphæð óskerts makalífeyris er hundraðshluti af grundvallarlaunum samkvæmt 17. gr. og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda samkvæmt 11.3.
- 12.5. Réttur til makalífeyris fellur niður ef makinn gengur í hjónaband á ný, eða stofnar til sambúðar sem jafna má til hjúskapar, en gengur aftur í gildi ef síðara hjónabandinu eða sambúðinni er slitið án réttar til lífeyris.
- 12.6. Nú andast sjóðfélagi og lætur ekki eftir sig maka og er þá stjórn sjóðsins heimilt að greiða lífeyri samkvæmt 12.1. um lengri eða skemmri tíma til aðila, sem sannanlega hefur annast heimili hans um langt árabíl fyrir andlát hans.

13. gr.

Barnalífeyrir.

- 13.1. Nú andast sjóðfélagi, sem naut elli- eða örorkulífeyris úr sjóðnum eða uppfyllir skilyrði 11.1. og eiga þá eftirlifandi börn hans sbr. 13.3. rétt til lífeyris úr sjóðnum samkvæmt 13.4., uns þau hafa náð 18 ára aldri.
- 13.2. Börn elli- og örorkulífeyrisþega eiga rétt til lífeyris úr sjóðnum samkvæmt 13.4. og 13.5., uns þau hafa náð 18 ára aldri.
- 13.3. Sem börn sjóðfélaga gilda börn og kjörbörn. Einnig fósturbörn og stjúpbörn, sem sjóðfélaginn framfærði að mestu eða öllu leyti, ef um lífeyri samkvæmt 13.1. er að ræða.
- 13.4. Fullur barnalífeyrir. Ef barnið á foreldri, kjörforeldri, fósturforeldri eða stjúpforeldri á lífi, sem sér um framfærslu þess að öllu eða mestu leyti, skal samanlagður lífeyrir þess frá almannatryggingum, öðrum lífeyrissjóðum og fullur lífeyrir úr þessum sjóði vera 50% hærri en barnalífeyrir almannatrygginga. Að öðrum kosti skal samanlagður lífeyrir þess vera 100% hærri en einfaldur barnalífeyrir almannatrygginga. Sbr. þó 13.5.
- 13.5. Lífeyrir barna örorkulífeyrisþega, skal vera fullur lífeyrir samkvæmt 13.4. margfaldaður með örorkuprósentunni samkvæmt 11.2.
- 13.6. Barnalífeyrir greiðist framfæranda barns.

14. gr.

Tilhögun lífeyrisgreiðslna.

- 14.1. Umsókn um lífeyri skal vera skrifleg.
- 14.2. Lífeyrir greiðist mánaðarlega. Í fyrsta sinn fyrir næsta mánuð eftir þann mánuð sem lífeyrisréttur myndast og í síðasta sinn fyrir þann mánuð sem réttur til lífeyris fellur úr gildi. Aldrei skal þó sjóðsstjórn skylt að úrskurða lífeyri lengra aftur í tímann en tvö ár, reiknað frá byrjun þess mánaðar er umsókn barst sjóðnum.
- 14.3. Nú nær lífeyrisgreiðsla ekki fjárhæð er svarar til a.m.k. eins stigs réttinda og fyrir-sjáanlegt er að um sameiningu við önnur réttindi verður ekki að ræða, er þá stjórn sjóðsins heimilt að inna af hendi greiðsluna í einu lagi samkvæmt reglum í samræmi við tillögur tryggingafræðings.
- 14.4. Lífeyrir greiðist lífeyrisþeganum (sbr. þó 13.6.) eða þeim, sem hann veitir til þess skriflegt umboð.
- 14.5. Lífeyrisgreiðslur, sem ekki er vitjað innan fjögurra ára, renna til sjóðsins.

15. gr.

Endurgreiðsla iðgjalda.

- 15.1. Ekki er heimilt að endurgreiða iðgjöld úr sjóðnum nema til erlends ríkisborgara, utan ríkja Evrópska efnahagssvæðisins, sem flyst af landi brott. Endurgreiðslufjárhæðin er grundvallarlaun á greiðsludegi skv. 9.2., margfölduð með stigum viðkomandi manns hjá sjóðnum, margfölduð með 0,045, en án vaxta.
- 15.2. Hafi iðgjöld verið endurgreidd, fellur niður sá lífeyrisréttur, sem grundvallaðist á þeim.

16. gr.

Geymd réttindi.

- 16.1. Maður, sem á stig hjá sjóðnum sbr. 9. gr., en uppfyllir ekki skilyrði um a.m.k. 3 stiga inneign, (gr. 10.1), eða skilyrði gr. 11.1. a) og b), skal eiga rétt til lífeyris skv. ákvæðum reglugerðar þessarar, fái hann ekki réttindi sín flutt í annan lífeyrissjóð (sbr. 16.4.). Rétturinn miðast þá einungis við áunnin geymd stig.

- 16.2. Þegar meta skal rétt til framreiknings (gr. 11.3.), skal auk iðgjalda til þessa sjóðs taka með iðgjöld greidd til annarra lífeyrissjóða, sem framreikna réttindi, enda hafi iðgjald verið greitt síðast til þessa sjóðs. Hafi síðast verið greidd iðgjöld samtímis til tveggja eða fleiri sjóða, skulu réttindi framreiknuð eins og greitt hefði verið til eins sjóðs og skiptast þau á milli sjóðanna í hlutfalli við lífeyri vegna áunninna réttinda.
- 16.3. Stofnist réttur til barnalífeyris hjá þessum sjóði og öðrum lífeyrissjóði samtímis, skal því aðeins greiddur barnalífeyrir samkvæmt 13. gr. að meiri iðgjöld hafi verið greidd vegna hins látna til þessa sjóðs en hins sjóðsins á síðustu 12 mánuðum.
- 16.4. Heimilt er stjórn sjóðsins að gera samninga við aðra lífeyrissjóði um tilhögun réttindaflutninga, samskipti o.fl. Í slíkum samningum má víkja frá biðtíma og bótaákvæðum reglugerðar þessarar í því skyni að koma í veg fyrir niðurfellingu réttinda þegar sjóðfélagi skiptir um starf og tvítryggingu réttinda sem ekki miðast við liðinn iðgjaldagreiðslutíma. Ennfremur er þar heimilt að ákveða að sjálfstæð réttindi í einstökum sjóðum skuli samanlagt ekki vera meiri en heildarréttindi myndu verða hjá einum og sama sjóði. Slíkir samningar eru þó ekki bindandi fyrir sjóðinn fyrir en þeir hafa hlotið samþykki SKE og stjórnar KEA svo og staðfestingu fjármálaráðuneytisins.

17. gr.

Verðtrygging lífeyris.

- 17.1. Elli-, örorku- og makalífeyri, skal miða við grundvallarlaun sjóðsins eins og þau eru í byrjun hvers mánaðar. Á þennan hátt skal þó einungis verðtryggja lífeyri sem grundvallast á allt að þrjátíu stigahæstu árunum. Lífeyrisréttur sem umfram er, miðast við meðaltal grundvallarlauna undangenginna 5 síðustu almanaksára hverju sinni.

18. gr.

Bann við framsali og veðsetningu.

- 18.1. Óheimilt er að framselja eða veðsetja lífeyriskröfur samkvæmt reglugerð þessari.

19. gr.

Gerðardómur.

- 19.1. Rísi ágreiningur milli sjóðfélaga og sjóðsstjórnar, skal skjóta málinu til úrskurðar gerðardóms, sem í eru: Einn maður skipaður af stjórn KEA, einn maður skipaður af Starfsmannafélagi KEA og einn af sýslumanninum á Akureyri og er hann oddamaður.

20. gr.

Breytingar á reglugerðinni.

- 20.1. Breytingar á reglugerð þessari eru háðar samþykki stjórnar KEA og almenns sjóðfélagafundar á vegum SKE, svo og staðfestingar viðkomandi ráðuneytis. Hafi breytingin veruleg áhrif á fjárhag sjóðsins skal liggja fyrir tryggingafræðilegt mat á áhrifum hennar.

21. gr.

Gildistaka.

- 21.1. Reglugerð þessi gildir frá 1. janúar 1997 og kemur í stað eldri reglugerðar sem gildi frá 1. janúar 1995.

Með tilvísun til laga nr. 55/1980 staðfestist reglugerð þessi hér með.

Fjármálaráðuneytinu, 20. júní 1997.

F. h. r.

Áslaug Guðjónsdóttir.

Hermann Jónasson.

Fylgiskjal I:

**Grundvallarlaun Lífeyrissjóðs KEA árin 1938-1996
skulu vera svo sem hér segir:**

	kr.		kr.
1938	42,20	1967	1.439,98
1939	42,20	1968	1.534,00
1940	50,05	1969	1.732,86
1941	66,20	1970	2.010,60
1942	103,36	1971	2.300,78
1943	164,79	1972	3.360,72
1944	170,74	1973	4.106,51
1945	176,97	1974	5.827,11
1946	189,16	1975	7.423,95
1947	210,46	1976	8.985,76
1948	206,03	1977	12.562,60
1949	213,43	1978	18.690,29
1950	238,34	1979	31.229,19
1951	287,67	1980	50.779,26
1952	325,95	1981	73.072,00
1953	345,60	1982	107.003,00
1954	347,54	1983	155.329,00
1955	383,43	1984	187.497,00
1956	421,40	1985	242.966,00
1957	444,56	1986	314.377,00
1958	483,14	1987	416.914,00
1959	493,70	1988	548.375,00
1960	487,44	1989	630.164,00
1961	518,73	1990	699.751,00
1962	577,25	1991	750.863,00
1963	654,36	1992	762.192,00
1964	972,12	1993	762.192,00
1965	1.196,30	1994	762.192,00
1966	1.366,37	1995	768.450,00
		1996	785.509,00